

Trubadurzy, Tajemnica pamiętnika

Tajemnica pamiętnika, nie wie o niej nikt
Tajemnica pamiętnika, znasz ją tylko ty

Gdy wieczorem w sercu miasta gwar przestaje tętnić
Siadasz w oknie i zaczynasz pisać swój pamiętnik
Blady księżyc na stronicach światło swoje łamie
A nad tobą niebo płynie, niebo jak atrament

Tajemnica pamiętnika, nie wie o niej nikt
Tajemnica pamiętnika, znasz ją tylko ty

Przebiegasz w myślach dzień i dobrych szukasz chwil
Do gwiazd uśmiechasz się, gdy znajdziesz którąś z nich
A potem smutku mgła przesłania twój twarz
Tęsknota, jakiś żal o sobie daje znać

Od tak dawna już mieszkamy naprzeciwko siebie
Jestem w tobie zakochany, chociaż o tym nie wiesz
Chciałbym poznać tajemnicę, którą zna pamiętnik
Chciałbym wiedzieć, o czym piszesz, za kim ciągle tęsknisz

Tajemnica pamiętnika nie wie o niej nikt
Tajemnica pamiętnika znasz ją tylko ty

Tajemnica pamiętnika, nie wie o niej nikt
Tajemnica pamiętnika, znasz ją tylko ty